

Nr 20.

Ankom till riksdagens kansli den 4 mars 1938 kl. 1 e. m.

Utlåtande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående ersättning till vissa personer i anledning av ådragna yrkessjukdomar.

I en den 4 februari 1938 dagtecknad proposition nr 87, som hänvisats till bankoutskottets förberedande handläggning, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över socialärenden för samma dag, i nedannämnda punkter framlagt förslag angående ersättning till vissa personer i anledning av ådragna yrkessjukdomar.

I fråga om utredningen i ärendena får utskottet, i den mån redogörelse i det följande ej lämnas, hänvisa till propositionen.

1:o.

Fredrika Concordia Andersson. I punkten 1 av förevarande proposition har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen, att till förra koppformerskan Fredrika Concordia Andersson må av det under elfte huvudtiteln uppförda förslagsanslaget till diverse pensioner och understöd m. m. utbetalas ersättning med belopp, som skulle hava utgått, därest lagen om försäkring för vissa yrkessjukdomar varit tillämplig å henne.

Föredragande *departementschefen* har till stöd för ovannämnda förslag anfört i huvudsak följande:

Enligt den i ärendet förebragta utredningen har yrkessjukdomen stendammslunga (*silicos*) yppats hos Concordia Andersson den 11 januari 1935. Redan den 29 maj 1933 och sålunda mera än ett år före nyssnämnda dag hade hon emellertid upphört med det arbete, i vilket hon varit utsatt för inverkan av den art, att sjukdomen kunnat framkallas därav. Med hänsyn härtill kan ersättning för ifrågavarande yrkessjukdom icke utgå med stöd av lagen om försäkring för vissa yrkessjukdomar (nr 131/1929; ändr. 384/1936).

Till Concordia Andersson bör emellertid i enlighet med riksdagens skrivelse nr 278/1936 — avseende sådana fall, då ersättning enligt ovanberörda lag nr 384/1936 kunnat utgå, därest andra stycket i övergångsbestämmelserna till lagen icke förefunnits — utgivas ersättning efter de grunder, som skulle hava gällt, därest lagen varit tillämplig å henne. Ersättningen torde böra fastställas i den ordning nämnda lag angiver.

Under åberopande av vad departementschefen anfört får utskottet hemställa,

att riksdagen må bifalla Kungl. Maj:ts förevarande framställning.

2:o.

Otto Sigfrid Löfgren. Kungl. Maj:t har under punkten 2 av samma proposition föreslagit riksdagen medgiva, att till förre gjutgodsrensaren Otto Sigfrid Löfgren må av det under elfte huvudtiteln uppförda förslagsanslaget till diverse pensioner och understöd m. m. utbetalas ersättning med belopp, som skulle hava utgått, därest lagen om försäkring för vissa yrkessjukdomar varit tillämplig å honom.

Departementschefen har anfört, att utredningen i förevarande ärende gåve vid handen, att yrkessjukdomen silicos yppats hos Löfgren den 18 februari 1935. Då han slutat det farliga arbetet den 19 november 1932, kunde ersättning för berörda yrkessjukdom icke med stöd av lag utgå. Beträffande föreliggande fall åberopade departementschefen vad han anfört i det under nästföregående punkt behandlade fallet.

Utskottet hemställer,

att Kungl. Maj:ts förevarande framställning må vinna riksdagens bifall.

Stockholm den 4 mars 1938.

På bankoutskottets vägnar:

HARALD ÅKERBERG.

Närvarande: se anteckning å utlåtande nr 16.